

1. Προόμιον *Exordium*. 2. Ἐκ τῆ ἐναντίας *Contrarium*.
 3. Ἐκθεσις, *Expositio*. 4. Σύγκρισις, *Comparatio*.
 5. Γνωμὴν *Sententia*. 6. Παρεκβασίς, *Digressio conclusiva*.
 7. Ἐκ τῆ ἐκβολῆς *Misericordiae exclusio*. 8. Ἐπίλογος.

6. **PRAXIS.** In *Exordio* plerumque laudatur virtus, aut vituperatur vitium, vel subjectum ejus in genere. In *Contrario*: *Contrarium* subjectum & pradicatum *Exordio* opponimus. *Expositio* describit vitium vel virtutem, quod ut rectius fiat, conquirendi sunt, qui his vel vitiis vel virtutibus excelluerunt, eorumque proprietates abstractivè ponenda. *Comparatio* hoc cum aliis confert. *Sententia* objicit rationes, quas pro se militare putant virtutibus vitiisve pradicari. *Digressio* scrutatur causas virtutis vel vitii. *Misericordia* remotio exaggerat rem à legitimo, justo, utili, facili & possibili, vel contra. *Conclusio* commoda subjiciatur. E. g. IN INVIDIAM. *Exord.* Recte Chrysostomus, *Invidus*, inquit, ipso diabolo magis diabolus est; diabolus diabolo non invidet, sed hominibus; homo vero homini invidere solet. *Contrarium.* Qui bona apprecantur fratri, angelorum velut munus tuentur. *Expositio.* Invidus contra sui ipsius est tortor, pallet livore, nec de proprio malo æque dolet, atque de bono alieno. *Comparatio.* Reliqua vitia delectant, sola invidia invidum exanimat. *Sententia.* Ait invidus; Fortunam non invideo, sed doleo, indigno esse collatam: Verum quo titulo tu possides? *Digressio.* Ab ineunte pueritia vitiis fuerunt adsveti, unde in aliorum vitiis conspiciendis lyncei, in suis cæci deprehenduntur. *Misericordiae remotio.* Lædunt commune vinculum, gravissime in illud peccantes: Quod tibi non vis fieri &c. Deum hominesque inimicos habent. *Conclusio.* Bene ergo Curtius; Invidi homines nihil aliud, quam ipsorum sunt tormenta.

PRO-